

Jitte Groothuis

Adviseur/bioloog

Begin 2020 kwam ik bij het KAD als versterking bij lopende projecten over mieren. Ondanks de COVID-19-crisis heb ik meteen een vliegende start gemaakt met veldwerk. Absoluut een bijzonder begin!

Insectenliefde

Ik heb best een aparte route richting plaagdieren gemaakt. Opgroeiend in de natuur van het platteland was ik al regelmatig gefascineerd door beestjes, maar pas na mijn opleiding als medisch bioloog en hersenwetenschapper deed dat echt iets met me. Ik ging mieren houden als huisdier, geweldig! Zó mooi, dat ik met insecten verder wilde: ik ging bij de vakgroep Entomologie van de Wageningen Universiteit promotieonderzoek doen naar hersenen en gedrag van sluipwespen. Ondertussen bleef de mierenhobby uitbreiden. De insectenliefde bleef. Na mijn promotie werkte ik bij een grote insectenkweker en doe ik nog steeds op eigen titel onderzoek naar de hersenen van, jawel, mieren. Ook andere vrijetijdsbestedingen zijn op de natuur gericht: macrofotografie, activiteiten van de nationale Mierenwerkgroep (Sectie Formicidae, NEV) en de lokale insectenwerkgroep (KNNV) of een lekkere boswandeling met mijn gezin.

Plaagdieren?

Mieren zijn om veel redenen fascinerende dieren die écht het grootste deel van de tijd geen plaagdier zijn te noemen. Waar dat wel zo is hebben we het als mens toch vaak aan onszelf te danken. Wie een gedekte tafel en een warm nest aanbiedt, moet niet raar opkijken als daar kleine meisjes (alle werkstermieren zijn vrouwelijk) op afkomen. Exotische mieren maken het wel wat bont. Ze zijn hier gekomen, vaak weer door menselijk toedoen, en zien regelmatig kans om zich hier zeer succesvol te vestigen. De klimaatverschuiving en onze warme steden helpen ze daarbij. Inheemse mieren worden verdreven en ook andere delen van het ecosysteem (waaronder de mens!) hebben hier last van. Échte

overlast. Beheersing van dergelijke exoten zie ik dan ook als een stukje natuurbescherming.

Nieuwe uitdagingen

Binnen het KAD houd ik me nu 90% van de tijd bezig met zo'n exoot: het mediterrane draaigatje. Mijn rol ligt hierbij vooral in de inventarisatie van nieuwe vindplekken en de monitoring van lopende onderzoeken. Een belangrijke taak, want alleen zo kunnen we verdere verspreiding tegengaan en inheemse mieren helpen met hun concurrentiepositie. Voor het eerst werken we met veel partijen samen in een kennisnetwerk om tot beheersing van deze mierensoort te komen. We leren steeds meer en we komen ook steeds nieuwe uitdagingen tegen. Elke locatie die hier last van heeft is weer anders, met andere belanghebbenden, andere uitvoerende partijen, andere (politieke) prioriteiten. 2021 wordt een spannend jaar en ik vind het heel bijzonder dat ik hier een rol in kan hebben. Hele andere koek dan het onderzoek dat ik gewend ben, en daardoor extra interessant.

Het overige deel van mijn tijd besteed ik aan projecten met andere geleedpotigen, redactiewerk voor DIERPLAGEN Informatie, en ben ik betrokken bij het onderwijs, zoals de nascholing Inheemse en uitheemse overlastgevende mieren.

Naast mieren heb ik ook jarenlang ratten als huisdier gehad. Misschien was niet mijn route richting plaagdieren apart, maar juist dat ik er zo lang over heb gedaan! ●

